

Бунін Костянтин Петрович

БУНІН Костянтин Петрович (20. 10 (02. 11). 1910, м. Катеринодар, нині Краснодар, РФ – 04. 11. 1977, Дніпропетровськ) – металознавець. Доктор технічних наук (1941), професор (1943). Державні нагороди СРСР. Закін. Дніпроп. металург. інститут (1932), де відтоді й працював: доцент (до 1941), заст. дир., проректор, завідувач кафедри металознавства (1944–77). Водночас 1949–72 – старший науковий співробітник, завідувач відділу Інституту чорної металургії АН УРСР. 1941–44 – проф. Урал. індустр. інституту (Свердловськ, нині Єкатеринбург, РФ). Осн. напрями наук. діяльності: термодинаміка та кінетика процесів структуроутворення в залізобіжелецевих сплавах, кристалізація та металографія чавуну. Створив теорію кристалізації та відбілювання чавуну, запропонував та обґрунтував нову теорію графітизації чавуну.

Основні праці

Отбеленный чугун. Москва, 1947; Железоуглеродистые сплавы. К.; Москва, 1949; Структура чугуна. К.; Москва, 1952 (співавтор); Введение в металлографию: Учеб. Москва, 1954 (співавтор); Чугун с шаровидным графитом. К., 1955 (співавтор); Основы металлографии чугуна. Москва, 1969 (співавтор); Металлография: Учеб. Москва, 1970 (співавтор).

Бібліографічний опис:

Бунін Костянтин Петрович // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. :

Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-37943>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).